

BİR KƏNDİN ƏTRİ

... Yurddan, böyüyüb boya-başa çatdığı ocaqdan doğma heç nə ola bilməz. Bu yurd, bu ocaq həmişə sanı özünə çəkib və özünə də çəkəcək. Oğul odur ki, böyüdüyü, boya-başa çatdığı kəndi, yurdu, eli-obanı dünyaya tanıdır. Xoşum gəlməyə səm də deyəcəm; **Rəsul Həməzətov "Mənim Dağıstanım"** əsəri ilə bu balaca aulu, bu balaca ocağı, bu balaca oymağı dünyaya tanıtdırdı və dünyaya sevdirdi. O, istedadı ilə bir daha sübut eladı ki, böyük torpaq, kiçik torpaq anlamı yoxdur. Sadəcə, onu tanıtdırmaq, sevdirmək bacarığı var. Və **Rəsul Həməzətov** da bu istedadından istifadə edərək əsərlə yurduunu dünyaya tanıtdırdı...

Yazıçı-publisist və jurnalist **Nizami Rəhmanlı** da "Kəndimizin adamları" kitabını qələmə almaqla qədim Şəbranlı Əmirxanlı kəndini bizi tanıtdırmağa və sevdirməyə çalışıb. Və o kəndin oymaqları, evləri, ocaqları, yolları, ağacları, gülləri, çiçəkləri sanki biza gəl-gəl deyir. **Nizami** həm də böyüyüb boya-başa çatdığı və yeddi arxa dövrünün uyuduğu Əmirxanlıni sev-sevə, əzizləyə-əzizləyə vəsf edir. Çünki bu kəndin yollarında, küçələrində və məhəllələrində onun babasının, atasının və özünün ayaq izləri qalıb. Ən çox da bu günün gözəlliklərini, incəliklərini və zərifliklərini oxucuya çatdırmaq istəyir. Kitabın redaktoru **Əlişev Əliyev**, ön sözü isə **Əməkdar jurnalist, "Media açan" və "Qızıl kəlmə" müsabiqələrinin qalibi, şair-publisist Əbülfət Mədətoğlu**dur. Onun "Özü özünü yazmağın nümunəsi" yazısından oxuyuruq: "... Və onu da etiraf edirəm ki, üslubu, mövzusu, xüsusilə mövzuların rəngarəngliyi bu kitabın diqqətçəkən tərəfidir. Oxucu olaraq mən kitabdakı hər bir məqamı sanki görürəm. Mövzunun içərisinə daxil olub onu yaşayıram. Bu da ondan irəli gəlir ki, **Nizami Rəhmanlı** pafosdan uzaq, realığı olduğu kimi qələmə almağı bacarıb. Onun qəhrəmanlarının dili də, həyatı da, həttə cəmiyyəti, bütövlükdə dünyaya baxışı da gərəklilik... səmimi, qəbul olunan...".

Göründüyü kimi, kitabda **Nizami Rəhmanlı** 8 portret-çerəkə toplanıb. Və o çerəklərin hər biri orijinallığı, dil-üslub xüsusiyyəti ilə seçilir. "Qızıl ta-

xıl dənəsidir yaxşılaşmış" portret-çerəkində respublikanın hərbi komissarı işləmiş və Əmirxanlıda böyüyüb boya-başa çatmış **Faiq Bağirovun** keçmişindən, bu gündən və sabahından söhbət açır. O nəslin, o ocağın necə ağayana bir insanlar olduğunu oxuculara çatdırır. "Ömrün müdirlilik zirvəsində" yazısında isə kəndin tanınmış ziyalılarından olan **Arif Ağayev**in

həyatı, fəaliyyəti və insanlara olan böyük sevgisindən söhbət açılır. Digər bir yazıda - "Uğurlar təsadüfi olmur" portret-çerəkində isə böyük alim və professor **Mübariz Əmirovdan** və onun elmi fəaliyyətindən danışılır. Müəllif bir daha göstərir ki, bu ocaqda, bu eldə bir-birindən böyük, bir-birindən istedadlı ziyalılar olub.

"Gəl, mənı eldən soruş" portret-çerəki də öz oxunaqlığı ilə diqqəti çəkir. Bu çerəkdə **Nizami Rəhmanlı** uzun müddət Təhsil Nazirliyində məsul vəzifədə işləmiş və indiki **Bakı İdarəetmə və Texnologiya Kollecinin** direktoru olan **Faiq Şahbazlının** həyat yoluna işıq tutur. Onun bu mövqeyə gəlib çıxmasından, keçdiyi enişli-yoxuşlu yollardan ürek açığılı ilə, oxucuya söhbətəşir. Kitabda diqqətlimi çəlb edən başqa bir yazı isə mənim tələbə yoldaşım olmuş, istedadlı yazıçı-publisist **Ağalar Mirzə** ilə bağlıdır. "Dağlar dağımdır mənim" portret-çerəkində **Ağalar Mirzənin** istedadı, savadı və yaradıcılığı ilə bağlı çox səmimi və yaddaqlanan orijinal fikirlər

səsləndirilib. **Ağalar Mirzə** bizim qrupda ən istedadlı yazarlardan idi. O, vaxtından tez **Allahın** dergahına qo-
vuşdu. Allah o dünyasını versin. Bu yazılarla yanaşı, "Bizim adamlar", "Doğma insanlar: hər kəsin öz sözü, öz əməli", "Gülüstani-İrem torpağının unudulmuş ziyalıları" portret-çerəkləri də çox səmimiyyətlə və orijinal bir dildə qələmə alınıb.

Kitabın Nizamı Rəhmanlının "Hələ yaz gəlməmişdi", "Biçənək", "Bayrama oxşayan yaz səhəri", "Tənha armud ağacının hekayəti" hekayələri də çox istedadla və şirin bir dildə qələmə alınıb. Onun nəvələrinə həsr etdiyi şeirləri isə bir dünya sevgi, bir dünya sevincidir...

Nizamının hekayələri mənim ürəyimin "sarı siminə" toxundu. Xüsusən də "Hələ yaz gəlməmişdi..." hekayəsi mənə çox təsir elədi. Həttə öz kəndimi, elimizi, obamızı və ordaki insanları xatırladı. **Nizamının** hekayədə təsvir etdiyi bu səhnə mənim yaddaşına əbədi həkk olundu: "... Qəfil başlayan qar neçə gün idi ki, ara vermişdi. Qar gah aram-aram yağır, gah da iri buz dənələri kimi tökülürdü. Bu qar yağandan bəri dayanmayan acı külək Əmirbəylinin çöl-çökəyini elə düzən-ləmişdi ki, tapdınmış çıxırdan beş addım kənara çıxan sinəsinə kimi düşürdü girvaya. Göz işlədikcə hər tərəf ağpaxaq idi. Kənd həmişəki kəndə heç oxşamırdı. Elə bil kəndin görkəmi, yöndəmi də dəyişmişdi. Daxmaların bəcalərindən qalxan boğcuq, qara tüstü halqaları xeyli vaxt göydan asılı qalırdı. Hərdenbir həyətlərdən itlərin vahiməli hürüşü, ulaşması eşidilirdi...".

İndiki dövrdə, kitab bolluğunda oxucunu təəcübləndirmək və yazdıqlarını oxutdurmaq elə də asan məsələ deyil. Amma mən inanıram ki, kimsə istedadlı yazıçı-publisist **Nizami Rəhmanlının "Kəndimizin adamları"** kitabından bir səhifə oxusa, onu yarımqıç qoymayacaq və axıra qədər başa vuracaq. **Ən azından** ona görə ki, elə mənim özümdə də kitabın bir vərəqəni oxuyandan sonra bir-birindən maraqlı portret-çerəklər və hekayələr diqqətini çəkdi və bir neçə gündə oxuyub sona çatdırdım...